

„Duchowość Nazaretu – kontemplacja Boga ukrytego w codzienności”

Duchowość Nazaretu zaczęliśmy w pełni odkrywać wchodząc w życie Wspólnoty Świętej Rodziny. Wpatrując się w życie Maryi i Józefa, jak Oni chcemy odkrywać na co dzień wolę Boga Ojca w nas i z nią współpracować. To wydaje nam się najważniejszym przesłaniem, które może być realizowane w każdej rodzinie. W centrum duchowości nazaretańskiej jest Jezus. Pragniemy, aby również w naszej rodzinie miał takie miejsce. Radością naszą jest uczestnictwo w Mszy Świętej i wspólna modlitwa rodzinna, a także włączanie się w grupy formacyjne i w życie wspólnoty naszych dzieci. Od dziewięciu lat doświadczamy szczególnych wydarzeń, bardzo trudnych, które po ludzku wydawały się nie do uniesienia. To co było koszmarem i powodem wielkiego cierpienia, po czasie okazało się wielkim błogostawieństwem i odkrywaniem wspaniałego planu Boga dla naszego życia. Cały czas uczymy się zawierzać siebie i nasze dzieci Świętej Rodzinie oraz dziękować za wszystko, zwłaszcza za wiadomości, wydarzenia, okoliczności, które są przyczyną lęku i przygnębienia. Jak Maryja staramy się „wszystkie sprawy rozważać w sercu” na modlitwie i wspólnej małżeńskiej rozmowie oraz uwielbiać Boga za wszystko co się dzieje. Często nie widzimy rozwiązań w trudnych sytuacjach, mamy dylematy wychowawcze, przechodzimy kryzysy, jednak współpracując z łaską Boga i oddając się Rodzinie z Nazaretu odczuwamy ogromną i konkretną Jej opiekę i wstawiennictwo. Święta Rodzina prowadziła życie ukryte. Rozumiemy to w dzisiejszych czasach jako

dawanie świadectwa przez przykład czyli takie życie, aby ludzie patrząc na relacje małżeńskie i rodzinne widzieli prawdziwą miłość. Jest to ogromne wyzwanie. Duchowość Nazaretańska to dla nas dążenie do świętości. Kilka lat temu podczas rekolekcji w parafii usłyszeliśmy pewne świadectwo, które skłoniło nas do modlitwy o świętość naszej rodziny, zwłaszcza jako intencje podczas Eucharystii. Jesteśmy świadomi że jedynie modlitwa i ingerencja Boża jest w stanie wypełnić braki w naszej nieudolnej miłości. Kontemplacja Boga w codzienności to dla naszej rodziny życie w bliskości, w okazywaniu miłości którą jest sam Bóg. Każde nasze staranie się o to aby kochać, aby współmałżonek czuł się kochany, aby dzieci czuły się kochane, służenie sobie nawzajem, przelamywanie siebie, czułość, przebaczenie, szacunek, łagodność, wspólna modlitwa, czas dany dla siebie nawzajem, rozmowa, to konkretny objaw tego, że kontemplacja Boga nie ogranicza się do praktyk religijnych, ale daje owoce bliskości z Jezusem Maryją i świętym Józefem. W przetrwaniu w trudnościach, zaufaniu do końca Bogu zapewne pomogło Maryi i Józefowi wzajemne wsparcie, bliskość, zaufanie i to że czuli się ze sobą bezpiecznie. Tak staramy się żyć w naszym małżeństwie i to pragniemy przekazywać swoim dzieciom. Choć to w dzisiejszych czasach jest bardzo trudne, staramy się poświęcać jak najwięcej czasu dla siebie. Jest to naszym priorytetem, który daje owoce: m. in. rytuały małżeńskie, częste wieczorne rozmowy z dziećmi, wspólne wycieczki i wakacje.

Agnieszka i Wiesław, małżeństwo z osiemnastoletnim stażem

Rodzice sześciorga dzieci, pięcioro w wieku od 4 do 17 lat

Jedno odeszło do wieczności w kilka tygodni po poczęciu

Krajowy Ośrodek Duszpasterstwa Rodzin